

Sbírka zákonů a nařízení státu československého.

Částka CXIII.

Vydána dne 7. října 1920.

Obsah: Čís. 549. Vyhláška o provedení úmluvy vlád republiky Československé a Rakouské o uvolnění zadržovaných deposit a vzájemném uznání kontrolního označení cenných papírů, uveřejněné vyhláškou ze dne 6. září 1920, č. 513 Sb. z. a n.

Čís. 549.

Vyhláška ministerstva financí ze dne 29. září 1920

o provedení úmluvy vlád republiky Československé a Rakouské o uvolnění zadržovaných deposit a vzájemném uznání kontrolního označení cenných papírů, uveřejněné vyhláškou ze dne 6. září 1920, č. 513 Sb. z. a n.

A. Deposita.

I. Dovoz z Rakouska do republiky Československé.

§ 1.

Úmluva s Rakouskem ze dne 2. srpna 1920 nabyla podle odst. E. vyhlášky ze dne 6. září 1920, č. 513 Sb. z. a n., účinnosti dnem 10. srpna 1920.

Podle této úmluvy budou z pravidla předmětem převozu deposita buď úřední (na př. soudní) nebo bankovní, jež postížena jsou úřední závěrou a jichž obsahem jsou movitosti v odst. A., čl. I. úmluvy vytkené. Vklad na knížku neb běžný účet není právě jako jiné pohledávky depositem; vkladní knížky jsou ovšem v úmluvě mezi deposity výslovně jmenovány.

Vyloučena jsou tedy deposita spravovaná jinde než úřadem nebo peněžním ústavem (bankéřem), na př. deposita soukromá nebo notářská.

K cenným papírům v širším smyslu čítají jest i pojistky. Podle odst. A., čl. IV., úmluvy dovolen jest za podmínek a v mezích úmluvy též převoz válečných půjček.

Převozu účastná deposita nejsou podrobena nijaké dávce veřejné, zvláště dávce z majetku.

Zástavní práva za pohledávky na dárkách veřejných ani zajištění poplatků z neúplatných jednání právních nejsou uvolnění na překážku (odst. A., čl. V., úmluvy).

Hotové výlohy, pokud deposita postihují, a poplatky za označení cenných papírů, jest ovšem uhraditi.

Soukromá práva (na př. lombard) nemohou však býti převozem dotčena. Deposita, na nichž

vážnou závazky soukromé, nemohou proto býti převezena bez souhlasu depositního místa.

Převoz jest jediné dobrovolný, jen na zvláštní žádost oprávněného přípustný.

§ 2.

Ku převozu deposit (§ 1) oprávněni jsou příslušníci českoslovenští, kteří mají bydliště nebo sídlo své jinde než v republice Rakouské (z pravidla v republice Československé) a o převoz nejdéle do 16. října 1920 u některého z míst v §§ 3 a 4 jmenovaných zažádají, a to jak osoby fyzické tak i právnické (obce, fondy, spolky, akciové společnosti) a obdobné subjekty hospodářské (společenstva, družstva, společnost s r. o., společnosti veřejné a komanditai).

Optanti mohou podati žádost do měsíce po svém řádném prohlášení opčním. Oprávněny jsou také osoby, kterým teprve vlastnost československého subjektu právního přiznána bude.

§ 3.

I. Oprávněný nebo jeho vykázaný plnomocník může podati žádost řádně doloženou buď a) přímo u rakouské berní správy, v jejímž obvodu sídlí úřad nebo peněžní ústav (bankéř), kde depositum jest uschováno, nebo u tohoto místa schovacího v Rakousku, nebo b) v tuzemsku u československé berní správy příslušné dle bydliště svého.

Československé peněžní ústavy (bankéři) se však zmocňují, aby od žadatelů k dovozu svých deposit z Rakouska oprávněných žádosti přijímaly a řádně doložené do Rakouska schovacímu místu zasílaly a deposita podle těchto žádostí uvolňovala sem dovezly.

II. Řízení uvolňovací (odst. A., čl. III., úmluvy) jest různé podle toho, jde-li o deposita uložená buď na jméno peněžního ústavu (bankéře) v Rakousku či na vlastní jméno jednotlivce.

A. Při depozitech druhu prvního pořizovati budou peněžní ústavy jednak podle svých zápisů o vlastních hodnotách uložených v Rakousku (nostro), jednak podle došlých a řádně doložených žádostí svých zákazníků, jichž hodnoty na své jméno v Rakousku uložily, zvláštní úhrnné se-

znamy (konsignace) podle připojeného vzoru. Každý seznam obsahovati může pouze depozita uložená u téhož místa depositního.

Takto dvojmo vyplněné konsignace s patřičnými žádostmi předloží peněžní ústav (bankér) československé berní správě, v jejímž obvodu má své sídlo. Berní správa prozkoumá zmíněné žádosti a jich doklady i správnost konsignace a podepíše na jednom stejnopisu konsignace toto potvrzení: „Podmínky stanovené v odst. A., čl. I., č. 1., lit. a) i lit. b), a č. 2., úmluvy s Rakouskem jsou splněny. Berní správa v..... dne..... 1920.“

Takto potvrzenou konsignaci vrátí berní správa peněžnímu ústavu (bankéři), který ji zašle beze spisů nejlépe přímo depositnímu místu do Rakouska, jež ji postoupí rakouské berní správě, v jejímž obvodu se nalézá, aby na konsignaci připojila doložku o uvolnění a povolení vývozu seznameňaných depositů.

Druhý stejnopis konsignace podrží československá berní správa pro statistiku, aby ze všech vůbec potvrzených konsignací pořídila konečný výkaz.

B. Při depozitech uložených na jméno jednotlivce má ovšem žadatel na vůli podati žádost u míst v odst. I. tohoto §u uvedených; z pravidla použije však některého československého peněžního ústavu (bankéře).

Žádosti takových zákazníků, jež podati jest dvojmo, nechť udávají místo depositní a obsahují seznam předmětů deposita dle druhů a jmenovitě hodnoty.

Žádosti tyto nemohou býti nahrazeny úhrnou konsignací, nýbrž musí býti každá pro sebe na jednom z obou stejnopisů opatřena zmíněnou stvrzovací doložkou československé berní správy.

Berní správy pořizovati budou pro statistiku z druhých stejnopisů těchto žádostí, které proto u sebe podrží, zvláštní seznamy dle druhů a jmenovitě hodnoty depositů stejně jako se děje při konsignacích.

Peněžní ústav (bankér) zašle úředně potvrzené stejnopisy žádostí podobně jako konsignace přímo depositnímu místu rakouskému, které je postoupí své příslušné berní správě, aby je vyřídila právě tak jako konsignace.

III. Konsignace neb jednotlivé žádosti opatřené doložkou uvolňovací a vývozní jsou dostatečnou legitimací k vývozu depositů z Rakouska a k dovozu do republiky Československé.

IV. Aby průvodní řízení o státní příslušnosti a řádné bydliště žadatelově bylo co nejvíce zkráceno, potvrzují berní správy, v jejichž obvodu vlastník deposita bydlí nebo jeho banka má sídlo, na ústní zakročení podle předložených originálních dokladů přímo na žádosti o vývoz deposita, že žadatel řádně prokázal jak své československé státní občanství, tak i bydliště na Československu. Takové úřední osvědčení nahrazuje listi ne doklady o obou skutečnostech; jest bez kolku.

§ 4

Poštovní šekový úřad v Praze zmocňuje se právě jako peněžní ústav (bankéři), aby přijímal od zákazníků žádosti o uvolnění a dovoz depositů jak bankovních tak úředních, zvláště takových, která uložena jsou u poštovní spořitelny ve Vídni nebo u Rakousko-uherské banky (a to jak u hlavního ústavu ve Vídni, tak i u jejích rakouských odboček). Použije-li zákazník poštovního šekového úřadu v Praze ku převozu svých depositů, má úřad tento stejně postavení jako podle této vyhlášky československé berní správy.

Zejména jest poštovní šekový úřad oprávněn, aby opatroval podle předložených dokladů žádosti jednotlivců i konsignace bank stejně jako berní správy stvrzovací doložkou.

Poštovní šekový úřad bude také k účelům statistickým shromažďovati u sebe druhý stejnopis konsignací a žádosti jednotlivců i pořizovati ze žádostí jednotlivců seznamy dle druhů a jmenovitě hodnoty depositů (§ 3).

Podle vyhlášky poštovního šekového úřadu ze dne 20. září 1920 obdrží strany, které si chtějí dati převéztí svá depozita prostřednictvím poštovního šekového úřadu, potřebné tiskopisy se zevrubným poučením u každého poštovního úřadu zdarma.

Obyvatelé Slovenska vyžádejtež si tiskopisy přímo u poštovního šekového úřadu v Praze.

Tento úřad obstará, jak již naznačeno, též převoz depositů úřadů a ústavů veřejných (zvláště deposita soudní). Zevrubnější pokyny vydají úřadům a ústavům příslušné úřady ústřední (ministerstva) po dohodě s poštovním šekovým úřadem v Praze.

Uvolnění a dovoz devinkulovaných vojenských svatebních kaucí provede ministerstvo národní obrany.

§ 5.

Cenné papíry ať bankovní (peněžní ústavem, bankéřem) či soukromě dovezené, v tuzemsku vůbec neseřsané, aneb sice seřsané, ale zde neoznačené, nutno dodatečně seřsat i označiti (nařízení z 12. března 1919, č. 126 Sb. z. a n. [§ 10], a ze 6. července 1920, č. 427 Sb. z. a n.).

Cenné papíry, které bankovní se dovezou, nesmí býti vydány vlastníkům, dokud podle odst. 1. tohoto paragrafu nebudou seřsané nebo označeny.

Při dodatečném označení seřsaných cenných papírů jest zpravidla potřebí prokázati se soupisovým seznamem.

Při cenných papírech neseřsaných prokázáno buď (osvědčením rakouského místa schovacího nebo jiného ústavu bankovního, odpočtem peněžního ústavu a pod.), že vlastník nabyl papíru po 12. březnu 1919 za hodnoty jiné k soupisu přihlášené, neb že papíry soupisu vůbec nepodlé

haly proto, že buď vlastník jich nebyl zdejší příslušníkem a zde nedlel aneb jako cizinec v tuzemsku aspoň rok se nezdržoval (§ 2 lit. b) nař. z 12. března 1919, č. 126 Sb. z. a n.).

U větších peněžních ústavů, které za to u svého příslušného zemského (generálního) finančního ředitelství zažádají, provedeno bude označení dovezených cenných papírů úředníkem finanční správy podle § 11 nařízení ze dne 12. března 1919, č. 126 Sb. z. a n.

Papíry předválečného dluhu rakouského a uherského označeny budou mimo kontrolní značku též datem označení a budou zapsány do zvláštního označovacího deníku.

Dodatečné označení a vydání dovezených válečných půjček upraveno bude zvláštním nařízením.

Deposita, na nichž váznou zástavní práva za pohledávky na rakouských dávkách veřejných aneb zákonná zajištění poplatků z neúplatných převodů majetkových, pokud tato práva nebo zajištění vznikla před 1. srpnem 1920, nesmí býti vlastníkům vydána, dokud neprokáží, že závazek na depozitech váznoucí zanikl.

II.

Převoz z republiky Československé do Rakouska.

§ 6.

Rakouským příslušníkům, kteří vyhovují podmínkám odst. A., čl. II., úmluvy, povolují uvolnění a vyvéztí depozita na jméno vlastníkovo v tuzemsku uložená československé berní správy příslušné podle místa depositního na žádost, kterou nutno buď řádně doložití průkazy o státní příslušnosti rakouské a tamějším bydlišti (sídle) nebo dáti potvrditi co do obou těchto skutečností rakouskou berní správou.

Deposita uložená v tuzemsku na jméno rakouského peněžního ústavu (bankéře) uvolní tuzemské berní správy na seznam (konsignaci) předmětů depositních potvrzený rakouskou berní správou, že zmíněné podmínky úmluvy jsou splněny (stvrzovací doložka).

Řádně doložené nebo berní správou rakouskou co do splnění podmínek uvolnění a vývozu (odst. A., čl. II.) potvrzené žádosti i úhrnné seznamy (konsignace) mohou býti berní správě československé předloženy buď vlastníkem depozita nebo peněžním ústavem rakouským nebo příslušnou berní správou rakouskou přímo, nebo prostřednictvím československého místa depositního.

Československá berní správa vyznačí povolení uvolňovací a vývozní na žádosti neb na konsignaci (doložka uvolňovací a vývozní: „Uvolnění a vývoz se povoluje. Berní správa v dne 1920“) a vydá ji takto doplněnou československému místu depositnímu.

Berní správy jsou povinny vyříditi došlé žádosti za uvolnění a převoz deposit rakouských příslušníků nejdéle do měsíce po jich podání.

Československým místům depositním ukládá se z důvodů statistických, aby z došlých konsignací pořizovaly opis pro berní správu, která opatřuje prvopis doložkou uvolňovací a vývozní. Dojdou-li z Rakouska konsignace dvojmo, není ovšem opisu potřebí. K těmž účelům zapisují berní správy depozita uložená zde na jméno žadatelovo dle druhů a jmenovitě hodnoty do zvláštního seznamu (§ 3).

Z těchto pomůcek (konsignací i seznamů §§ 3 a 6) sestaví berní správy celkový výkaz o dovozu i vývozu deposit a předloží jej prostřednictvím II. stolice nejdéle do konce roku 1920 ministerstvu financí.

Poštovní úřad šekový předloží takový výkaz o dovozu přímo ministerstvu financí.

B.

Uznání kontrolního označení cenných papírů.

§ 7.

Cenné papíry splatné v tuzemsku a jich kupony, jsou-li v republice Rakouské kontrolně označeny, mohou, pokud nařezají se v cizině, býti vypláceny bez dalších průkazů.

K výplatě kontrolně neoznačených kuponů z titrů v Rakousku kontrolně označených jest potřebí předložiti buď kontrolně označený plášť nebo potvrzení peněžního ústavu jako schovacího místa, že strana svým povinnostem předepsaným k dosažení kontrolního označení dostala.

Za týchž podmínek přípouští se bez dalších průkazů i výměna nových archů úrokových a dividendových. Tím méně se, pokud jde o Rakousko, § 15 nařízení z 12. března 1919, č. 126 Sb. z. a n.

Obchod papíry rakouskou kontrolní značkou označenými dovolen jest však pouze po označení československou kontrolní značkou. (§ 5 této vyhlášky.)

C.

Povinnost peněžních ústavů vykazati neuvolněná a nevyvezená depozita rakouských příslušníků.

§ 8.

Tuzemské peněžní ústavy (bankéři) jsou povinny, pokud známy jsou jim podmínky potřebné k posouzení věci (odst. C. úmluvy), sestaviti seznamy deposit rakouských příslušníků, která uvolněná a vyvezena nebyla jen proto, že jich majitelé, ač byli oprávněni, za uvolnění a převoz nežádali, a předložiti seznamy tyto do konce prosince 1920 prostřednictvím (zemského, generálního) finančního ředitelství ministerstvu financí.

Dr. Engliš v. r.